

புத்திரம் தர

மும்மணி நூல்

முருகன்

(அறுபடை வீட்டுக் கவசம்)

இரண்டாம் பதிப்பு

அச்சுப்பதிப்பு :

யுனிட்டட் மேர்ச்சன்ட்ஸ் லிமிட்டெட்.

529-19 கே. சிறில் சி பெரேரா மாவத்தை,

கொழும்பு-13.

தொலைபேசி: 449688, 440524

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text at the bottom of the page, likely bleed-through from the reverse side.

வாழ்வு நிறைய!

மனித வாழ்க்கையில் அமைதியையும், நிம்மதியையும் தேடுவதற்குப் பக்கபலமானவை விரதங்களேயாகும். இன்று எம்மைச் சூழ்ந்துள்ள கலியை ஒட்டுவதற்குக் கலியுகவரதனாகிய முருகனையே பெரும் துணையாகக் கொண்டு வழிபாடு நடத்துபவர்கள் கந்தசஷ்டி விரதத்தைப் பக்தி சிரத்தையோடு அனுஷ்டிப்பது பெருவழக்கமாகிவிட்டது.

கந்தசஷ்டி கவச பாராயணத்தைத் தொடரும் முருக பக்தர்களுக்கு அனுசரணையாக இந்தத் தொகுப்பு வெளியிடப்பட்டுள்ளது. கவசத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு அட்சரத்தின் தொனியும் மந்திரசக்திவாய்ந்தவை.

ஆறுபடைவீடுகளில் அமர்ந்து அருளாட்சி செய்யும் முருகப் பெருமானின் பெருங்கருணைத் திறனை, இக்கவச பாராயணத்தின் மூலம் பெறுவது மட்டுமன்றி ஆத்மீக வலுவையும் உறுதிப்படுத்த முடியும்.

அல்லும் பகலும் அனுதினமும் முருகன் திருவருளில் ஊறி எழுச்சிபெறத் தமிழ்த் தெய்வமாகிய முருக வழிபாடு துணை செய்வதாக! இந்தப் பேரருள் நிறைந்த கவச பயணயத்தின் மூலமாகவே தமிழினம் இன்று நிமிரமுடியும். இது எமது அசையாத நம்பிக்கை!

கந்தசஷ்டி கவசத்தை வழித்துணை விளக்கமாகப் பரவச் செய்யும் வகையில் வெளிவரும் இக்கைநூல் சகல முருக பக்தர்கள் கைகளையும், மனங்களையும் மட்டுமன்றி தமிழினத்தையே நிறைவடையச் செய்ய வேண்டும்!

ஆ.சிவநேசச் செல்வன்
பிரதம ஆசிரியர்
தினக்குரல்

68, எலிஹவுஸ் வீதி
கொழும்பு-15

அருள்வழி - சீறாபணி

கலியுக வரதனாக விளங்குபவர் கந்தன். வாழ்வில் துன்பங்களும் அமைதியின்மையும் தோன்றும் போது தோன்றாத துணையாக நிற்பவன் காக்கும் தெய்வமாகிய கருணைக் கடலான முருகப்பெருமான்.

ஆறுபடை வீடுகளில் அமர்ந்திருந்து இவ்வுலக மாந்தர்க்குப் பேரருள் சுரக்கும் மெய் ஞானத் தெய்வம் கந்தப்பெருமான். அவன் பேரருள் கைவரப்பெற்றவர்களுக்கு வந்த வினையும் வருகின்ற வல்வினையும் போம் : செல்வம் கொழித்துப் பெருகும். வாழ்வின் அருள்நலங்கள் எல்லாம் சுரக்கும். மனிதன் தன்னைக் காக்கும் பொருட்டு ஒவ்வொரு அங்கங்களிலும் இறைவனையும் அவனது திருக்கை வேலையும் இருத்திக் காக்கும் படி பிரார்த்திக்கின்றதே கவசம்.

கந்தர்சஷ்டிக் கவசத்தில் ஒவ்வொரு அட்சரமும் சக்தி வாய்ந்த மந்திர ஒலி ஆகும். அவற்றின் உட்பொருளை உணர்ந்து பாடும் போது ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கும் உணர்வு தோன்றும்.

இன்று எம்மை அழுத்திக் கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொரு தளைகளிலும் இருந்து விடுபடுவதற்கு ஒரு வழியைத் தமிழ் தெய்வமாகிய முருகனே எமக்கு அளிக்க வேண்டும்.

முருகப்பெருமானின் நாமாவளியையும் அவன் பெருங்குடாத் திறனையும் மனம் ஒன்றி நினைந்துருகும் போது அவன் அருள் பெருகும்.

வீரவேல்! விண்ணோர் சிறை மீட்ட தீரவேல் அகவிடுதலைக்கும் புற விடுதலைக்கும் வழி சமைக்கும். வாழ்வின் இழுப்புகளால் ஈர்க்கப்பட்டு மனம் சோரும் சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் கந்தர்சஷ்டிக் கவசத்தை மனம் குழைந்து பாடிய போது சகல பாரங்களும் குறைந்து விடுதலை பெற்றமை எனது அக அனுபவம்.

யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என்ற உணர்வோடு
இப்பேரருள் பொக்கிஷத்தை அச்சவாகனம் ஏற்றி அன்பர் முன் வைக்க
வேண்டும் என முருகன் அருள்பாலித்துள்ளான்.

அவன் அருள்வழி இச்சிறுபணி யாவரையும்
சென்றடைய கந்தன்துணையே வழிநின்றது.

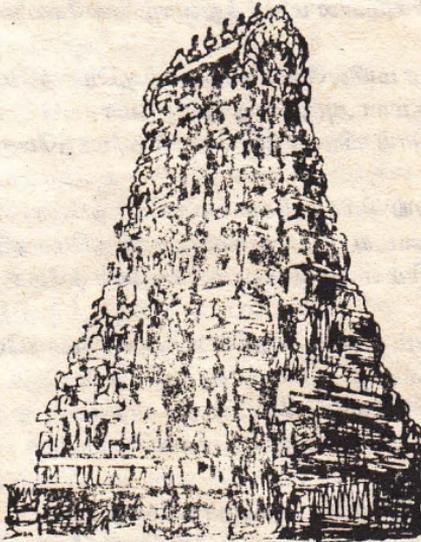
“பழமுதிர்ச்சோலை”

18, ரோகிணி ரோட்,

கொழும்பு-6.

21.10.1998

சு.யாக்கியராஜா

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

திருப்பரங்குன்றுரை தீரன்

முதலாவது கவசம்

காப்பு

அமரர் இடர்தீர அமரம் புரிந்த

குமரன் அடி நெஞ்சே குறி

துதிப்போர்க்கு வல்வினை போம், துன்பம் போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் கதித்(து) ஓங்கும்
நிட்டையும் கைகூடும், நிமலர் அருள் கந்தர்
சஷ்டிக் கவசந்தனை.

நூல்

திருப்பரங் குன்றுறை தீரனே குகனே
மருப்பிலாப் பொருளே வள்ளி மனோகரா

குறுக்குத் துறையுறை குமரனே அரனே
இருக்குள் குருபரா ஏரகப் பொருளே
வையா புரியில் மகிழ்ந்துவாழ் பவனே

ஓய்யார மயில்மேல் உகந்தாய் நமோ நமோ
ஐயா குமரா அருளே நமோநமோ
மெய்யாய் விளங்கும் வேலா நமோநமோ

பழநியங் கிரிவாழ் பகவா நமோ நமோ
மழுவுடைய முதல்வன் மதலாய் நமோ நமோ
விராலி மலையுறை விமலா நமோ நமோ

மராமரம் துளைத்தோன் மருகா நமோநமோ
சூரசம்கார துரையே நமோநமோ
வீரவே லேந்தும் வேளே நமோநமோ
பன்னிரு கரமுடைப் பரமா நமோநமோ

கண்களீராறுடைக் கந்தா நமோநமோ
கோழிக் கொடியிடைக் கோவே நமோநமோ

ஆழிசூழ் செந்தில் அமர்ந்தாய் நமோநமோ
சசச சசச ஓம் ரீம்

ரரர ரரர ரீம் ரீம்

வவவ வவவ வா ஹோம்

ணணண ணணண வாம் ஹோம்

பபப பபப சாம் சூழ்

வவவ வவவ களம் ஓம்

லல லிலி லுலு நாட்டிய அட்சரம்

கக கக கக கந்தனே வருக

இக இக இக ஈசனே வருக

தக தக தக சற்குரு வருக

பக பக பக பரந்தாமா வருக

வருக வருகவென் வள்ளலே வருக

வருக வருகநிஷ்களங்கனே வருக

தாயென நின்னிரு தாள்பணிந் தேன்எனைச்

சேயேனக் காத்தருள் திவ்யமா முகனே

அல்லும் பகலும் அனுதினமும் என்னை

எல்லிலும் இருட்டிலும் எரிபகல் படுக்கை

வல்ல விடங்கள் வராமல் தடுத்து

நல்ல மனதுடன் ஞான குரு உனை

வணங்கித் துதிக்க மகிழ்ந்து நீ வரங்கள்

இணங்கியே அருள்வாய் இறைவா எப்போதும்

கந்தா கடம்பா கார்த்திகேயா

நந்தன் மருகா நாரணி சேயே

எண்ணிலாக் கிரியில் இருந்து வளர்ந்தனை

தண்ணளி அளிக்கும் சாமி நாதா

சிவகிரி கையிலை திருப்பதி வேளூர்

தவக்கதிர்காமம் சார்திரு வேரகம்

கண்ணுள் மணிபோல் கருதிடும் வயலூர்

விண்ணவர் ஏத்தும் விராலி மலைமுதல்

தன்னிகரில்லாத் தலங்களைக் கொண்டு

சந்நிதி யாய்வளர் சரவண பவனே

அகத்திய முனிவனுக்(கு) அன்புடன் தமிழைச்

செகத்தோர் அறியச் செப்பிய கோவே

சித்துகள் ஆம் சிதம்பர சக்கரம்

நர்த்தனம் புரியும் நாற்பத்தெண் கோணம்

வித்தாய் நின்ற மெய்ப்பொரு ளோனே!

உத்தம குணத்தாய் உம்பர்கள் ஏறே

வெற்றிக் கொடியுடை வேளே போற்றி

பக்திசெய் தேவர் பயனே போற்றி
 சித்தம் மகிழ்ந்திடச் செய்தவா போற்றி
 அத்தன் அரியயன் அம்பிகை லட்சுமி
 வாணியுடனே வரையுமாக் கலைகளும்
 தானே நானென்று சண்முகமாகத்
 தாரணி யுள்ளோர் சகலரும் போற்றப்
 பூரண கிருபை புரிபவா போற்றி
 பூதலத்துள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்கள்
 ஓதமார் கடல்கும் ஒளிர்புவி கிரிகளில்
 எண்ணிலாத்தலங்கள் இனிதெழுந்தருள்வாய்
 பண்ணும் நிஷ்டைகள் பலபல வெல்லாம்
 கள்ளம் அபசாரம் கர்த்தனே எல்லாம்
 எள்ளினுள் எண்ணெய்போல் எழிலுடைய உன்னை
 அல்லும் பகலும் ஆசாரத்துடன்
 சல்லாப மாய்உனைத் தானுறச் செய்தால்
 எல்லா வல்லமை இமைப்பினில் அருளி
 பல்லா யிரநூல் பகர்ந்தருள் வாயே
 செந்தில் நகர்உறை தெய்வானை வள்ளி
 சந்ததம் மகிழும் தயாபர குகனே!
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
 அரன் மகிழ் புதல்வா ஆறுமுகா சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்,

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

செந்தில் மேவும் சரவணன்

இரண்டாவது கவசம்

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
 சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்;
 பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
 சீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
 மைய நடனஞ்செயும் மயில்வா கனார்
 கையில்வே லால் எனைக் காக்கவென்றுவந்து
 வரவர வேலா யுதனார் வருக
 வருக வருக மயிலோன் வருக
 இந்திரன் முதலா என்டிசை போற்ற
 மந்திர வடிவேல் வருக வருக
 வாசவன் மருகா வருக வருக
 நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக!
 ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
 நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
 சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக!
 சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
 ரஹண பவச ரரரர ரரர
 ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
 விண்ப சரஹ வீரா நமோநம
 நிபவ சரஹண நிறநிற நிறென
 வசர ஹணபவ வருக வருக!
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண்டாயுதம் பாசங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண்டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் சௌவும்
 உய்யொளி சௌவும், உயிரையும் கிலியும்
 கிலியுஞ் சௌவும் கிளரொளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் ஒன்றும்
 சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாம்சிவ குகன் தினம் வருக

ஆறு முகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈரறு செவியில் இலகுகுண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பூ ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழகுடைய திருவயிறு உந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் கடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்னம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை அழகும் இணைமுழந்தாளும்
 திருவடியதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொமொக மொகெண
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுகு டிகுகுண டிகுகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு
 டகுடகு டிகுகு டங்கு டிங்கு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேல் முந்து
 எந்தனை யாளும் ஏரகச் செல்வ!
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விநோதெனன்று
 உன் திருவடியை உறுதியென்றெண்ணும்
 எந்தலை வைத்துன் இணையடிகாக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வேல் இரண்டு கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க

கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க

வடிவே லிருதோள் வளம் பெறக் காக்க
பிடரி களிரண்டும் பெருவேல் காக்க
அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
ஆண்குறி யிரண்டும் அயில்வேல் காக்க
பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
வட்ட குதத்தை வல்வேல் காக்க
பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
ஐவிரல் அடியிணை அருள்வேல் காக்க
கைக ளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
பின்கை யிரண்டும் பின்னவள் இருக்க
நாவில் சரஸ்வதி நற்றுணையாக
நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
எப்பொழு தும்எனை எதிர்வேல் காக்க
அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
வல்ல பூதம் வலாட்டிகப் பேய்கள்
அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும்

கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட்சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
 என் பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந்தோடிட
 ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவைகளுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டியப் பாவையும் ஒட்டிய செருக்கும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஒதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூ தாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட்ட டலறி மதிசெட் டோடப்
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி உருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில்செதி லாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித் தொடர்ந் தோடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதுடன் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்

வாதம் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலையங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத்து அரணை பருஅரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீ எனக் கருள்வாய்!
 ஈரேழ் உலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணாளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே சையொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகமொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொழி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தாகுகனே கதிர்வே லவனே!
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல் வராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என் நாஇருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக
 ஆடினேன் ஆடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புடன் இரக்கி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க

வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
வாழ்க வாழ்க வாரணத்துவஜம்
வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
பெற்றவன் நீ குரு பொறுப்ப துன்கடன்
பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து

மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட அருள்செய்
கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
ஆசா ரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
நேச முடனொரு நினைவதுவாகிக்
கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
சிந்தை கலங்காது தியானிப்பவர்கள்
ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
ஓதியே செபித்து உகந்துநீ றணிய
அட்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
திசை மன்ன ரெண்மர் செயல தருளுவர்.

மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
நவமதனெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
எந்த நாளும் ரெட்டாய் வாழ்வர்
கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தடியை
வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்!
விழியால் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்;
பொல்லாதவரைப் பொடிபொடியாக்கும்;
நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்;
சர்வ சத்துரு சங்காரத்து அடி
அறிந்து, எனது உள்ளம் அஷ்ட - லட்சுமிகளில்
வீரலட்சுமிக்கு விருந்து உணவு ஆகச்
குரபத்மாவைத் துணித்தகையதனால்
இருபத்தேழ்வர்க்கு உவந்து அமுது அளித்த
குருபரன், பழநிக் குன்றினில் இருக்கும்
சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி!

என்னைத் தடுத்து ஆட்கொள்ள என்றன உள்ளம்
மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
தேவர்கள் சேனாதிபதியே போற்றி!
குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி!
திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
இடும்பா யுதனே, இடும்பா போற்றி!
கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி!
வெட்சி புனையும் வேலே போற்றி!

உயர்கிரி கனகசபைக்கு ஓர் அரசே!
மயில் நடனம் இடுவோய் மலரடி சரணம்
சரணம் சரணம் சரவண பவலும்
சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்!

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

பழநிப் பதியொளிர் பரமன்

மூன்றாவது கவசம்

திருவா வினன்குடி சிறக்கும் முருகா
 குருபரா குமரா குழந்தைவே லாயுதா
 சரவணா சண்முகா சதாசிவன் பாலா
 இரவலர் தயாபரா ஏழைபங் காளா
 பராமசு வரிக்குப் பாலா தயாபரா
 வரமெனக்(கு) அருள்வாய் வாமனன் மருகா
 இரண்டாயிரம் வெள்ளம் யோகம் படைத்தவா
 திரண்டா ருகமனம் தீர்க்கம் படைத்தவா
 இலட்சத் திருநான்கு நற்றம்பிமாருடன்
 பட்சத் துடனே பராசக்தி வேலதாய்

வீர வாகு மிகுதள கர்த்தனாய்
 சூரசம் காரா துஷ்டநிஷ் றூரா
 கயிலாய மேவும் கனகசிம் மாசனா
 மயிலேறும் சேவகா வள்ளி மனோகரா
 அகத்திய மாமுனிக்(கு) அருந்தமிழ் உரைத்தவா
 சுகத்திரு முருக்காற்றுப்படை சொல்லிய
 நக்கீரன் நற்றமிழ் நலமென வினவிக்

கைக்கீழ் வைக்கும் கனமிசைக் குதவா
 திருவரு ணகிரி திருப்புகழ் பாட
 இரும்புகழ் நாவில் எழுதிப் புகழ்ந்தவா
 ஆயிரத் தெட்டாம் அருள்சிவ தலத்தில்
 பாயிரம் தோத்திரம் பாடப் புகழ்ந்தவா
 எண்ணா யிரம்சமண் எதிர்கழு வெற்றி
 விண்ணோர் குமாரன் வியாதியைத் தீர்த்தவா
 குருவாம் பிரமனை கொடுஞ்சிறை வைத்து
 உறுபொருள் வேதம் உரைத்தாய் சிவனுடன்
 சுருதிமெய் யோகம் சொல்லிய (து) ஒருமுகம்
 அருள்பெறு மயில்மீ (து) அமர்ந்த (து) ஒருமுகம்
 வள்ளிதெய் வாணையை மருவிய (து) ஒருமுகம்
 தெள்ளநான் முகன்போல் சிருஷ்டிப்ப(து) ஒருமுகம்

சூரனை வேலால் துணித்த(து) ஒருமுகம்
 ஆரணம் ஓதும் அருள்மறை யடியார்
 தானவர் வேண்டுவ தருவ(து) ஒருமுகம்
 ஞான முதல்வர்க்கு நற்பிள்ளை பழநி
 திருப்பரங் கிரிவாழ் தேவா நமோநம
 பொருட்செந்தில் அம்பதி புரப்பாய் நமோநம
 ஏரகம் தனில்வாழ் இறைவா நமோநம
 கரகம் ஆவினன் குடியாய் நமோநம
 சர்வசங் கரிக்குத் தனயா நமோநம
 உறுசோலை மலைமேல் உகந்தாய் நமோநம
 எல்லாக் கிரிக்கும் இறைவா நமோநம
 சல்லாப மாக சண்முகத் துடனே
 எல்லாத் தலமும் இனிதெழுந் தருளி
 உல்லா சத்துறும் ஓங்கார வடிவே

மூலவட்டத்தில் முளைத்தெழும் சோதியை
 சால முக்கோணத் தந்தமுச் சக்தியை
 வேலா யுதமுடன் விளங்கிடும் குகனைச்
 சீலமார் வயலூர்ச் சேந்தனைத் தேவனை
 கைலாச மேருவா காசத்தில் கண்டு
 பைலாம் பூமியும் பங்கய பார்வதி
 மேலும் பகலும் விண்ணுரு வேத்தி
 நாற்கோ ணத்தில் நளினமாய் அர்ச்சனை
 கங்கை யீசன் கருதிய நீர்புரை
 செங்கண்மால் திருவும் சேர்ந்துசெய் அர்ச்சனை
 அக்கினி நடுவே அமர்ந்த ருத்திரன்
 முக்கோண வட்டம் முதல்வாயு ருத்திரி
 வாய்அறு கோணம் மகேசுரன் மகேசுவரி
 ஐயும் கருநெல்லி வெண்சாரை தன் மேல்
 ஆகாச வட்ட(து) அமர்ந்த சதாசிவன்
 பாகமாம் வெண்மைப் பராசக்தி கங்கை
 தந்திர அர்ச்சனை தலைமேல் கொண்டு
 மந்திர மூலத்தில் வாசியைக் கட்டி
 அக்கினிக் குதிரை ஆகாசத்தேவி
 மிக்கமாய்க் கருநெல்லி வெண்சாரை உண்பவர்
 பாகமாய் ரதமும் பகல்வழியாவர்
 சாகா வகையும் தன்னை அறிந்து
 ஐந்து சீவனுடன் ஐயஞ்சு கல்பமும்
 விந்தை உமைசிவன் மேன்மையும் காட்சி

சந்திர சூரியன் தம்முடன் அக்கினி
அந்தி ரனைக்கண்(டு) அறிந்தே யிடமாய்ச்
சிந்தையுள் ஏற்றுச் சிவசம்பு தன்னை
மந்திர அர்ச்சனை வாசிவா என்று
தேறுமுகம் சென்னி சிவகிரி மீதில்
ஆறுமுகமாய் அகத்துள்ளே நின்று

வாசல் ஒன்பதையும் வளமுடன் வைத்து
யோசனை ஜங்கரன் உடன்விளை யாடி
மேலைக் கருநெல்லி வெண்சாரை உண்டு
வாலைக் குழந்தை வடிவையும் காட்டி
நரை திரை மாற்றி நாலையும் காட்டி
உரைசிவ யோகம் உபதேசம் செப்பி
மனத்தில் பிரியா வங்கணமாக
நினைத்த படிஎன் நெஞ்சத் திருந்து
அதிசயம் என்றுன் அடியார்க்(கு) இரங்கி
மதியருள் வேலும் மயிலுடன் வந்து
நானே நீயெனும் லட்சணத்துடனே
தேனே என்னுளம் சிவகிரி எனவே
ஆறா தாரத்து) ஆறுமுகமும்
மாறா திருக்கும் வடிவையும் காட்டிக்
கனவிலும் நனவிலும் கண்டுனைத் துதிக்கத்
தனதென வந்து தயவுடன் இரங்கிச்
சங்கொடு சக்கரம் சண்முக தெரிசனம்
எங்கு நினைத்தாலும் என்முன் னேவந்து
அஷ்டாவ தானம் அறிவுடன் சொல்லத்
தட்டாத வாக்கும் சர்வா பரணமும்
இலக்கணம் இலக்கியம் இசையறிந் துரைக்கத்
துலக்கிய காவியம் சொற்பிர பந்தம்
எழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பலங் காரம்
வழுத்தும் என் நாவில் வந்தினி திருந்தே
அமுத வாக்குடன் அடியாக்கும் வாக்கும்
சமுசார சாரமும் தானே நிசமென
வச்சிரம் சரீரம் மந்திர வசீகரம்
அட்சரம் யாவும் அடியேனுக் (கு) உதவி
வல்லமை யோகம் வசீகர சக்தி
நல்ல உன் பாதமும் நாடிய பொருளும்
சகலகலை ஞானமும் தானெனக் கருளி
செகதல வசீகரம் திருவருள் செய்து

வந்த கலிபிணி வல்வினை மாற்றி
 இந்திரன் தோகை எழில்மயில் ஏறிக்
 கிட்டவே வந்து கிருபை பாலிக்க
 அட்டதுட்டமுடன் அநேக மூர்க்கமாய்
 துட்டதே வதையும் துட்டப்பிசாகும்
 வெட்டுண்ட பேயும் விரிசடைப் பூதமும்
 வேதாளம் கூளி விடும்பில்லி வஞ்சனை
 பேதாளம் துன்ப பிசாகுகள் நடுநடுங்க
 பதைபதைத் தஞ்சிடப் பாசத்தால் கட்டி
 உதைத்து மிதித்தங் (கு) உருட்டி நொறுக்கிச்
 சூலத்தாற் குத்தித் தூளுதூளுருவி
 வேலா யுதத்தால் வீசிப் பருகி
 மழுவிட் டேவி வடவாக் கினிபோல்
 தழுவி அக்கினியாத்தானே எரித்துச்
 சிதம்பர சக்கரம் தேவி சக்கரம்
 மதம்பெறும் காளி வல்ல சக்கரம்
 மதியணி சம்பு சதாசிவ சக்கரம்
 பதிகரம் வீர பத்திரன் சக்கரம்
 திருவை குண்டம் திருமால் சக்கரம்
 அருள்பெருந் திகிரி அக்கினி சக்கரம்
 சண்முக சக்கரம் தண்டா யுதத்தால்
 விம்ம அடிக்கும் எல்லாச் சக்கரமும்
 ஏக ரூபமாய் என்முனே நின்று
 வாகனத்துடன் என் மனத்துள் இருந்து
 தம்பனம் மோகனம் தயவாம் வசீகரம்
 இம்பமா கருடணம் மேவுமுச் சாடணம்
 வம்பதாம் பேதுனம் வலிதரும் ஆரணம்
 உம்பர்கள் ஏத்தும் உயிர்வித் வேடணம்
 தந்திர மந்திரம் தருபணி அட்சரம்
 உந்தன் விபூதி யுடனே சபித்து
 கந்தனின் தோத்திரம் கவசமாய்க் காக்க
 எந்தன் மனத்துள் ஏதுவேண் டியதும்
 தந்துரட் சித்தருள் தயாபரா சரணம்
 சந்ததம் எனக்கருள் சண்முகா சரணம்
 சரணம் சரணம் சட்கோண இறைவா
 சரணம் சரணம் சத்துரு சம்காரா
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

திருவேரகத்துறை பெருமான்

நான்காவது கவசம்

ஒமெனும் பிரணவம் உரைத்திடச் சிவனார்
 காமுற உதித்த கனமறை பொருளே
 ஓங்கார மாக உதயத் தெழுந்தே
 ஆங்கார மான அரக்கர் குலத்தை
 வேறாக் களைந்த வேலவா போற்றி
 தோர்ச் சூரரைத் துண்டதுண்டங்களாய்
 வேலா யுதத்தால் வீசி அறுத்த
 பாலா போற்றி பழநியின் கோவே
 நான்கு மறைகள் நாடியே தேடும்
 மான்மரு கோனே வள்ளி மணாளனே
 நானெனும் ஆண்மை நண்ணிடா(து) என்னை
 காண நீ வந்து காப்பதுன் கடனே
 காளி கூளி கங்காளி ஓங்காரி
 சூலி கபாலி துர்க்கை யேமாளி
 போற்றும் முதல்வா புனித குமார
 சித்தர்கள் போற்றும் தேசிகா போற்றி
 “ஏகார்ட் சரமாய்” எங்கும் தானாகி
 வாகாய் நின்ற மறைமுதற் பொருளே
 “துவியட் சரத்தால்” தொல்லுல(கு) எல்லாம்
 அதிசய மாக அமைந்தவா போற்றி
 “திரியட் சரத்தால்” சிவனயன் மாலும்
 விரிபா ருலகில் மேன்மையுற் றவனே
 “சதுரட் சரத்தால்” சாற்றுநல் யோகம்
 மதுரமாய் அளிக்கும் மயில்வா கனனே
 “பஞ்சாட் சரத்தால்” பரமன் உருவத்தால்
 தஞ்சமென் றோரைத் தழைத்திடச் செய்தென்
 நெஞ்சகத்(து) இருக்கும் நித்தனே சரணம்
 அஞ்சலி செய்த அமரரைக் காக்கும்
 ஆறு கோணமாய் ஆறெழுத் தாகி
 ஆறு சிரமும் அழகிய முகமும்
 ஆறிரு செவியும் அகன்ற மார்பும்
 ஆறிரு கண்ணும் அற்புத வடிவும்
 சரவணை வந்த சடாட்சரப் பொருளே
 அரனயன் வாழ்த்தும் அப்பனே கந்தா

கரங்கள்பன் னிரண்டில் கதிரும்ஆ யுதத்தால்
 தரங்குலைத்(து) ஓடத் தாரகா சுரன்முதல்
 வேறறச் சூர்க்குலம் முடித்து மகிழ்ந்தோய்
 சீர்திருச் செந்தூர்த் தேவசே னாதிப
 அஷ்ட குலாசலம் யாவையும் ஆகி
 இஷ்டசித் திகளருள் ஈசன் புதல்வா
 துட்டசம் கார சுப்பிர மண்யா
 மட்டிலா வடிவே வையாபுரித் துரையே
 எண்கோ ணத்துள் இயங்கிய நாரணன்
 கண்கொளாக் காட்சி காட்டிய சடாட்சர
 சைவம் வைணவம் சமரச மாக
 தெய்வமாய் விளங்கும் சரவண பவனே
 சரியை கிரியை சார்ந்தநல் யோகம்
 இரவலர்க்(கு) அருளும் ஈசா போற்றி
 ஏதுசெய் திடினும் என்பால் இரங்கிக்
 கோதுகள் இல்லாக் குணமெனக் கருளித்
 தரிசனம் கண்ட சாதுவோ(டு) உடன்யான்
 அருச்சனை செய்ய அனுக்கரகம் அருள்வாய்
 பில்லிவல் வினையும் பீனிச மேகம்
 வல்ல பூதங்கள் மாயமாய்ப் பறக்க
 அல்லலைப் போக்கிநின் அன்பரோ(டு) என்னைச்
 சல்லாப மாகச் சகலரும் போற்ற
 கண்டு களிப்புறக் கருணை அருள்வாய்
 அண்டர் நாயகனே அருமறைப் பொருளே
 குட்டிச் சாத்தான் குணமிலா மாடன்
 தட்டிலா இருளன் சண்டிவே தாளம்
 சண்டமா முனியும் தக்கராக்கதரும்
 மண்டை வலியோடு வாதமும் குன்மமும்
 சூலைகா மாலை சொக்கலும் சயமும்
 மூலரோ கங்கள் முடக்குள் வலிப்பு
 திட்டு முறைகள் தெய்வத சாபம்
 குட்டம் சோம்பல் கொடிய வாந்தியும்
 கட்டிலாக் கண்ணோய் கண்ணேறு முதலா
 வெட்டிக் காயம் வெவ்விடம் அனைத்தும்
 உன்னுடைய நாமம் ஒதியே நீறிடக்
 கன்னலொன்றதனில் களைந்திடக் கருணை
 செய்வதுன் கடனே செந்தில் நாயகனே
 தெய்வ நாயகனே தீரனே சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவலும்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

ஓம்

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

குன்றுதோறாடும் குமரவேள்

ஐந்தாவது கவசம்

கணபதி துணைவா கங்காதரன் புதல்வா
குணவதி உமையாள் குமரா குருபரா
வள்ளி தெய்வானை மருவிய நாயகா
துள்ளி மயிலேறும் சுப்பிரமணியா
அழகொளிப் பிரபை அருள்வடிவேலா
பழநி நகரில் பதியநு கூலா
திருவா வினன்குடி சிறக்கும் முருகா
அருள்சேர் சிவகிரி ஆறுமுகவா
பன்முகம் நிறைந்த பழநிக்கு இறைவா
ஆராறு நூற்று அட்டமங் களமும்
வீரவை யாபுரி விளங்கும் தயாபரா

ஈராறு பழநி எங்கும் தழைக்கப்
பாராறு சண்முகம் பகரும் முதல்வா
ஆறு சிரமும் ஆறு முகமும்
ஆறிரு புயமும் ஆறிரு காதும்
வடிவம் சிறந்த மகரகுண்டலமும்
தடித்த பிரபைபோல் சார்ந்த சிந்தாரமும்
திருவெண்ணீறணி திருநுதல் அழகும்
கருணை பொழியும் கண்ணான்கு மூன்றும்
குனித்த புருவமும் கூரிய மூக்கும்
கனித்த மதுரித்த கனிவாய் இதமும்
வெண்ணிலாப் பிரபைபோல் விளங்கிய நகையும்
எண்ணிலா அழகாய் இலங்குபல் வரிசையும்
காரிகை உமையாள் களித்தே இனிதெனச்
சீர்தரும் வள்ளி தெய்வநாயகியாள்
பார்த்தழ கென்னப் பரிந்த கபாலமும்
வார்த்த கனகம்போல் வடிவேல் ஒளியும்
முறுக்குமேல் மீசையும் மூர்க்கம் சிறக்க

மறுக்கம் சூர்மேல் வாதுகள் ஆட
 ஈசுவரன் பார்வதி எடுத்து முத்தாடி
 ஈசுவரன் வடிவை மிகக்கண்டனுதினம்
 கையால் எடுத்துக் கனமார்(பு) அணைத்தே
 ஐயா! குமரா! அப்பனே! என்று
 மார்பினும் தோளினும் மடியினும் வைத்துக்
 கார்த்தி கேயா எனக் கருணையால் கொஞ்சி
 முன்னே கொட்டி முருகா! வருகவென்று
 அந்நேரம் வட்டமிட்டாடி விளையாடித்
 தேவியும் சிவனும் திருக்கண் களிகூரக்
 கூவிய மயிலேறும் குருபரா வருக
 தாவிய தகரேறும் சண்முகா வருக
 ஏவிய வேலேந்தும் இறைவா வருக
 கூவிய சேவற் கொடியாய் வருக
 பாவலர்க் கருள்சிவ பாலனே வருக
 அன்பர்க் கருள்புரி ஆறுமுகா வருக
 பொன்போல் சரவணைப் புண்ணியா வருக
 அழகிற் சிவனொளி அய்யனே வருக
 களபம் அணியுமென் கந்தனே வருக
 மருமலர்க் கடம்பணி மார்பா வருக
 மருவுவோர் மலரணி மணியே வருக
 திரிபுர பவனெனும் தேவே வருக
 பரிபுர பவனெனும் பவனே வருக
 சிவகிரி வாழ்தெய்வ சிகாமணி வருக
 காலில் தண்டை கலீர் கலீரென
 சேலிற் சதங்கை சிலம்பு கலீரென
 இடும்பனை மிதித்ததோர் இலக்கிய பாதமும்
 அடும்பல வினைகளை அகற்றிய பாதமும்
 சிவகிரி மீதினில் திருநிறை கொலுவும்
 நவகிரி அரைமேல் இரத்தினப் பிரபையும்
 தங்கரை ஞானும் சாதிரை மாமணி
 பொங்குமாந் தளிர்சேர் பொற்பீதாம் பரமும்
 சந்திர காந்தச் சரிகைத் தொங்கலும்
 மந்திர வாளும் வங்கிச் சரிகையும்
 அருணோ தயம்போல் அவிர்வன் கச்சையும்
 ஒருகோடி சூரியன் உதித்த பிரபைபோல்
 கருணையால் அன்பரைக் காத்திடும் அழகும்
 இருகோடி சந்திரன் எழிலொட்டி யாணமும்
 ஆயிரம் பணாமுடி அணியுமா பரணமும்

வாயில்கள் மோழியாய் வழங்கிய சொல்லும்
நாபிக் கமலம் நவரோமபந்தியும்
மார்பில் சவ்வாது வாடை குபீரென
புனுகு பரிமளம் பொருந்திய புயமும்
ஒழுகிய சந்தனம் உயர்க்த் தூரியும்
வலம்புரிச் சங்கொலி மணியணிமிடறும்
நலம்சேர் உருத்திர அக்கமாலையும்
மாணிக்கம் முத்து மரகதம் நீலம்
அணிவை டூரியம் அணிவைரம் பச்சை
பவளகோ மேதகம் பதித்தவச் ராங்கியும்
நவமணிப் பிரபைபோல் நாற்கோடி சூரியன்
அருணோ தயமெனச் சிவந்த மேனியும்
கருணை பொழியும் கடாட்சவீட் சணமும்
கவசம் தரித்தருள் காரண வடிவும்
நவவீரர் தம்முடன் நற்காட்சியான
ஒருகை வேலாயுதம் ஒருகை சூலாயுதம்
ஒருகை நிறைசங்கு ஒருகை சக்ராயுதம்
ஒருகை நிறைவில்லு ஒருகை நிறையம்பு
ஒருகை மந்திரவாள் ஒருகை மாமமு
ஒருகை மேற்குடை ஒருகை தண்டாயுதம்
ஒருகை சந்திராயுதம் ஒருகை வல்லாயுதம்
அங்கையில் பிடித்த ஆயுதம் அளவிலாப்
பங்கயக் கமலப் பன்னிரு தோளும்
முருக்கம் சிறக்கும் முருகா சரவணை
இருக்கும் குருபரா ஏழை பங்காளா
வானவர் முனிவர் மகிழ்ந்து கொண்டாடத்
தானவர் அடியவர் சகலரும் பணியப்
பத்திர காளி பரிவது செய்யச்
சக்திகள் எல்லாம் தாண்டவமாட
அஷ்ட பயிரவர் ஆனந்தமாட
துஷ்ட மிகுஞ்சூனிகள் சூழ்திசை காக்க
சத்த ரிஷிகள் சாந்தக மென்னச்
சித்தர்கள் நின்று சிவசிவா என்னத்
தும்புரு நாரதர் சூரிய சந்திரர்
கும்பமா முனியும் குளிர்ந்ததா ரகையும்
அயன்மால் உருத்திரன் அஷ்ட கணங்கள்
நயமுடன் நின்று நாவால் துதிக்க
அஷ்ட லட்சுமி அம்பிகை பார்வதி

கட்டழகன் என்று கண்டுணை வாழ்த்த
இடும்பா யுதன் நின் இணையடி பணிய
ஆடும் தேவகன்னி ஆரத்தி எடுக்க

தேவ கணங்கள் செயசெய என்ன
 ஏவற் கணங்கள் இந்திரர் போற்ற
 கந்தருவர் பாடிக் கவரிகள் வீசிச்
 சார்ந்தனம் என்னச் சார்வரும் அநேக
 பூதம் அடிபணிந் தேத்த வேதாளம்
 பாதத்தில் வீழ்ந்து பணிந்துகொண் டாட
 அரகர என்றடியார் ஆலவட்டம் பிடிக்க
 குருபரன் என்றன்பர் கொண்டாடி நிற்க
 குடையும் சேவலின் கொடியும் சூழ
 இடைவிடாமல் உன் ஏவலர் போற்றச்
 சிவனடியார்கள் திருப்பாத மேந்த
 நவமெனும் நால்வரை ஏற்ற சரமண்டலம்
 உருத்திர வீணை நாதகர மேளம்
 தித்திமி என்று தேவர்கள் ஆடச்
 சங்கீத மேளம் தாளம் துலங்க
 மங்கள மாசு வைபவம் இலங்க
 தேவ முரசடிக்கத் தினமேள வாத்தியம்
 சேவல் கொடியும் சிறப்புடன் இலங்க
 நந்திகே சுவரன் மீது ஏறிய நயமும்
 வந்தனம் செய்ய வானவர் முனிவர்
 எங்கள் பார்வதியும் ஈசனும் முன்வர
 ஐங்கரன் முன்வர ஆறுமா முகவன்
 வீர மயிலேறி வெற்றிவேல் எடுத்துச்
 சூரன்மேல் ஏவத் துடித்தவன் மடியச்
 சிங்கமுகா சுரன் சிரமது உருளத்
 துங்கக் கயமுகன் சூரனும் மாள
 அடலற்ற குலத்தை அறுத்துச் சயித்து
 விடவே லாயுதம் வீசிக் கொக்கரித்துத்
 தம்பமெனும்சயத் தம்பம் நாட்டி
 அன்பர்கள் தம்மை அனுதினம் காத்துத்
 திருப்பரங் குன்றம் சீர்ப்பதி செந்தூர்
 திருவாவி னன்குடி திருவே ரகமும்
 துய்ய பழநி சுப்பிர மணியன்
 மெய்யாய் விளங்கும் விராலி மலைமுதல்
 அண்ணா மலையும் அருள்மேவு கயிலை
 கண்ணிய மாலூற்று கமுகுமா மலையும்
 முன்னிமை யோர்கள் முனிவர் மனத்திலும்
 நன்னய மாய்ப்பணி நண்பர் மனத்திலும்
 கதிர்காமம் செங்கோடு கதிர்வேங் கடமும்

பதினா லுலகத்தினிலும் பக்தர் மனத்திலும்
எங்கும் தானவ னாயிருந்(து) அடியர்தம்
பங்கி லிருந்ஶு பாங்குடன் வாழ்க
கேட்ட வரமும் கிருபைப் படியே
தேட்ட முடன் அருள் சிவகிரி முருகா
நாட்டு சிவயோகம் நாடிய பொருளும்
தாட்டிக மாய்எனக்(கு) அருள் சண்முகனே
சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

கந்தர் சஷ்டி கவசம்

பழமுதிர்சோலை மலை கீழுவோன் (பண்டிதன்)

ஆறாவது கவசம்

சங்கரன் மகனே சரவண பவனே
 ஐங்கரன் துணைவனே அமரர்தம் கோனே
 செங்கண்மால் மருகனே தெய்வானை கேள்வனே
 பங்கயம் போன்ற பன்னிரு சண்ணனே
 பழநிமா மலையுறும் பன்னிரு கரத்தனே
 அழகுவேல் ஏந்தும் ஐயனே சரணம்
 சரவண பவனே சட்கோணத் துள்ளுறை
 அரனருள் சுதனே அப்பனே சரணம்
 சயிலொளி பவனே சடாட்சரத் தோனே
 மயில்வா கனனே வள்ளலே சரணம்
 திரிபுர பவனே தேவசே னாபதி
 குறமகள் மகிழும் குமரனே சரணம்
 திகழொளி பவனே சேவற் கொடியாய்
 நகமா யுதமுடை நாதனே சரணம்
 பரிபுர பவனே பன்னிரு கையனே
 தருணமில் வேளைத் தற்காத்தருளே
 சவ்வும் ரவ்வமாய்த் தானையாகி
 வவ்வும் ணவ்வமாய் விளங்கிய குகனே
 பவ்வும் வவ்வமாய்ப் பழமுதிர்சோலையில்
 தவ்விய ஆடும் சரவண பவனே
 குஞ்சரி வள்ளியைக் குலாணி மகிழ்வோய்
 தஞ்சமென் றுன்னைச் சரணம் அடைந்தேன்
 கொஞ்சிய உமையுடன் குழவியாய் சென்றங்(கு)
 அஞ்சலி செய்தவள் அமுதம் உண்டு
 கார்த்திகை மாதர் கனமார்(பு) அமுதமும்
 பூர்த்தியாய் உண்ட புனிதனே குகனே
 நவ மைந்தர் சிவனால் நலமுடன் உதிக்கத்
 தவமுடைய விரவாகுவோ(டு) ஒன்பான்
 தம்பிமா ராகத் தானையைக் கொண்ட
 சம்பிர தாயா சண்முக வேலா
 நவவிரர் தம்முடன் நவகோடி வீரரும்
 கவனமாய் உருத்திரன் அளித்தே களித்துப்

பேதம் இல்லாமல் பிரமனைக் குருவாய்
 ஒதிடச் செய்ய உடன் அவ் வேதனை
 ஒமெனும் பிரணவத் துண்மை நீ கேட்கத்
 தாமே யோசித்த சதுர்முகன் தன்னை
 அமரர்கள் எல்லாம் அதிசயப் படவே
 மமதைசேர் அயனை வன்சிறை யிட்டாய்
 விமலனும் கேட்க வேகம தாக
 உமையுடன் வந்தினி துவந்து புரிந்து
 அயனைச் சிறைவிடென்(று) அன்பாய் உரைக்க
 நயமுடன் விடுத்த ஞானபண்டிதனே
 திருமால் அயன்சிவன் சேர்ந்து மூவரும்
 கௌரி லட்சுமி கலைமகளுடனே
 அறுவரோர் அம்சமாம் அரக்கரை வெல்ல
 ஆறுமுகத்துடன் அவதரித்தோனே
 சிங்க முகாகூரன் சேர்ந்த கயமுகன்
 பங்கமே செய்யும் பாணுகோபனும்
 சூரனோ டொத்த துட்டர்க ளோடு
 கோரமே செய்யும் கொடியராக் கதரை
 வேருடன் கெல்லி விண்ணவர் துன்பம்
 ஆறிடச் செய்தவ வமரர்கள் தமக்குச்
 சேனாபதியாய்த் தெய்வீக பட்டமும்
 தானாய்ப் பெற்ற தாட்டிகப் பெருமானே
 திருப்பரங்குன்றம் செந்துார் முதலாய்ச்
 சிறப்புறு பழநி திருவே ரகமுதல்
 எண்ணிலாத் தலங்களில் இருந்தாடும் குகனே.
 விண்ணவர் ஏத்தும் விநோத பாதனே
 அன்பர்கள் துன்பம் அகற்றியாள் பவனே
 தஞ்சமென்(று) ஒதினர் சமயம் அறிந்தங்(கு)
 இன்பம் கொடுக்கும் ஏழைபங் காளா
 கும்பமா முனிக்கு குரு தேசிகனே
 தேன்பொழி பழநித் தேவகுமார
 கண்பார்த்(து) எனையாள் கார்த்திகேயா என்
 கஷ்ட நிஷ்டூரம் கவலைகள் மாற்றி
 அஷ்டலட்சுமிவாழ் அருளெனக்(கு) உதவி
 இட்டமாய் என்முன் னிருந்து விளையாடத்
 திட்டமாய் எனக்கருள் செய்வாய் குகனே
 அருண கிரிதனக்(கு) அருளிய தமிழ்போல்
 கருணையால் எனக்கு கடாட்சித் தருள்வாய்
 தேவ ராயன் செப்பிய கவசம்

பூவலயத்தோர் புகழ்ந்து கொண்டாட
சஷ்டி கவசம் தான் செபிப் போரைச்
சிட்டராய்க் காத்தருள் சிவகிரி வேலா
வந்தென் நாவில் மகிழ்வுடன் இருந்து
சந்தத் தமிழ்த்திறம் தந்தருள் வோனே
சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
சரணம் சரணம் தமிழ்தரும் அரனே
சரணம் சரணம் சங்கரன் சுதனே
சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்
(ஆறு கவசங்களும் முற்றுப் பெற்றன)

